

Kategoria: Polityka Społeczna

Opublikowano: sobota, 29, październik 2011 00:00

Bernadeta Skóbel

Odśłony: 9204

Pytanie: Ustawa o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej przewiduje w art. 176 i art. 191 współfinansowanie przez gminę pobytu dziecka w rodzinie zastępczej lub placówce opiekuńczo-wychowawczej. Czy konieczne jest zawarcie przez powiat z gminą porozumienia? Czy wystarczy sporządzenie przez powiat noty obciążeniowej z zestawieniem dzieci objętych pomocą?

Odpowiedź: Zgodnie z art. 176 pkt 5 ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej do zadań własnych gminy należy współfinansowanie pobytu dziecka w rodzinie zastępczej, rodzinnym domu dziecka, placówce opiekuńczo-wychowawczej, regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej lub interwencyjnym ośrodku preadopcyjnym. Zgodnie z art. 191 ust 8 i 9 ustawy w przypadku umieszczenia dziecka w rodzinie zastępczej albo w rodzinnym domu dziecka gmina właściwa ze względu na miejsce zamieszkania dziecka przed umieszczeniem go po raz pierwszy w pieczy zastępczej ponosi odpowiednio wydatki w wysokości:

1. 10% wydatków na opiekę i wychowanie dziecka - w pierwszym roku pobytu dziecka w pieczy zastępczej;
2. 30% wydatków na opiekę i wychowanie dziecka - w drugim roku pobytu dziecka w pieczy zastępczej;
3. 50% wydatków na opiekę i wychowanie dziecka - w trzecim roku i następnych latach pobytu dziecka w pieczy zastępczej.

Przepisy ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio. W przypadku umieszczenia dziecka w placówce opiekuńczo-wychowawczej, regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej lub interwencyjnym ośrodku preadopcyjnym gmina właściwa ze względu na miejsce zamieszkania dziecka przed umieszczeniem go po raz pierwszy w pieczy zastępczej ponosi odpowiednio wydatki w wysokości:

1. 10% w pierwszym roku pobytu dziecka w pieczy zastępczej,
2. 30% w drugim roku pobytu dziecka w pieczy zastępczej,
3. 50% w trzecim roku i następnych latach pobytu dziecka w pieczy zastępczej

- średnich miesięcznych wydatków przeznaczonych na utrzymanie dziecka albo środków finansowych na utrzymanie dziecka w placówce opiekuńczo-wychowawczej typu rodzinnego oraz środków finansowych na bieżące funkcjonowanie tej placówki. Przepisy ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

Odpowiednie stosowanie ust. 2 i 3 ma na celu wskazanie gminy właściwej do ponoszenia wskazanych wydatków. A zatem, jeżeli nie można ustalić gminy właściwej ze względu na miejsce zamieszkania dziecka, właściwą do ponoszenia wydatków jest powiat miejsca jego ostatniego zameldowania na pobyt stały. Jeżeli nie można ustalić miejsca ostatniego zameldowania dziecka na pobyt stały, właściwą do ponoszenia wydatków jest gmina miejsca siedziby sądu, który orzekł o umieszczeniu dziecka w pieczy zastępczej.

W powołanych przepisach nie zawarto odniesienia do odpowiedniego stosowania art. 191 ust. 4 co oznacza, że współfinansowanie przez gminę wydatków z tytułu umieszczania dziecka w pieczy zastępczej, co oznacza, że brak jest podstawy prawnej do zawarcia pomiędzy gminą a powiatem porozumienia w sprawie ponoszenia wydatków związanych z umieszczeniem dziecka w pieczy zastępczej na zasadach, które będą obowiązywały powiaty począwszy od 1 stycznia 2012 r. Brak jest

Kategoria: Polityka Społeczna

Opublikowano: sobota, 29, październik 2011 00:00

Bernadeta Skóbel

Odslony: 9204

również podstawy prawnej do zastosowania przepisów ustawy o samorządzie gminnym lub o samorządzie powiatowym. Ustawa o samorządzie gminnym dopuszcza zawieranie porozumień międzygminnych w sprawie powierzenia zadań. Ustawa o samorządzie powiatowym mówi o możliwości zawierania porozumień między powiatami lub pomiędzy powiatami jednostkami lokalnego samorządu terytorialnego (gminami) w sprawie powierzenia realizacji zadań publicznych. Na marginesie w ostatnim wskazanym przypadku, zgodnie z zasadą subsydiarności, porozumienie może dotyczyć jedynie przekazania zadań w dół to jest z powiatów do gmin a nie w odwrotnym kierunku.

Zgodnie ze słownikiem języka polskiego przez porozumienie rozumie się „zgodę na coś”, „wzajemne zrozumienie”, „umowę, układ” (źródło: www.sjp.pwn.pl). Z powyższego wynika, że o porozumieniu możemy mówić w przypadku, w którym strony mają możliwość decydowania po pierwsze o tym czy porozumienie zostanie zawarte po drugie o kształcenie tego porozumienia. Ponoszenie wydatków przez gminę, w omawianym przypadku, ma charakter zadania własnego o charakterze obowiązkowym. Zatem wprost z ustawy wynika, że gminie nie pozostawiono wyboru co do konieczności ponoszenia wskazanych wydatków. Ustawodawca jednoznacznie określił wysokość wydatków ponoszonych przez gminę oraz okoliczności warunkujące ich poniesienie. Gdyby przyjąć, że kwestie tę powinno regulować porozumienie lub umowa gminy miałyby otwartą drogę do unikania wykonywania nałożonego na nie zadania.

Z ustawy pośrednio wynika również, z którym powiatem gmina powinna się rozliczać. Zgodnie z art. 191 ust. 3 powiatem właściwym do zapewnienia środków finansowych na realizację wymienionych zadań jest powiat właściwy ze względu na miejsce zamieszkania dziecka przed umieszczeniem go po raz pierwszy w pieczy zastępczej, ewentualnie powiat miejsca ostatniego zameldowania na pobyt stały, ewentualnie powiat miejsca siedziby sądu, który orzekł o umieszczeniu dziecka w pieczy zastępczej. Ewentualne zawarcie z powiatem właściwym porozumienia z innym powiatem na podstawie art. 191 ust. 4 ustawy nie wprowadza zmian w zakresie zadań danego powiatu. Ponadto art. 191 ust. 4 nie przewiduje zawarcia w porozumieniu pomiędzy powiatami uzgodnień dotyczących współfinansowania przez gminę wydatków z tytułu umieszczenia dziecka w pieczy zastępczej.

Reasumując w mojej ocenie wystarczającym dokumentem w omawianym przypadku jest nota obciążeniowa. Ewentualne spory o właściwość będą rozpatrywane przez sądy administracyjne (zgodnie z art. 4 Prawa o postępowaniu przed sądami administracyjnymi). Wątpliwości prawne budzić może właściwość sądu w przypadku zwłoki w zapłacie lub kwestionowania wysokości kwoty wynikającej z noty obciążeniowej. Wydaje się, że w takim przypadku właściwym do rozpoznania sporu będzie sąd powszechny.